

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر بخشی دفرازیروکس خوراکی به صورت دوبار در روز در بیماران بتاتالاسمی وابسته به تزریق خون

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 25، شماره 129 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ابراهیم صالحی فر - Associate Professor, Department of Clinical Pharmacy, Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Faculty of Pharmacy, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

حسین کرمی - Associate Professor, Department of Pediatrics, Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مهرنوش کوثریان - Professor, Department of Pediatrics, Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

حسین مسعودی - Pharmacy Student, Student Research Committee, Faculty of Pharmacy, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

آیلی اصغریان - MSc Student in Medical Microbiology, Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

معصومه موسوی - General Practitioner, Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

راضیه آوان - Resident in Clinical Pharmacy, Student Research Committee, Faculty of Pharmacy, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بیماران مبتلا به بتاتالاسمی مازور از سال های ابتدایی زندگی به تزریق مداوم خون نیاز دارند. دفرازیروکس یک شلات کننده خوراکی است که به صورت یک بار در روز برای دفع اضافه بار آهن حاصل از تزریق خون به کار می رود. این مطالعه با هدف مقایسه اثربخشی دارو به صورت تجویز دوبار در روز، با تجویز معمول یک بار در روز انجام شده است. مواد و روش ها: در مطالعه کارآزمایی بالینی حاضر بیمارانی که فقط از داروی دفرازیروکس به عنوان شلات کننده آهن استفاده می کردند و حداقل ۲ سال سن داشتند، طی سال های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۳ وارد مطالعه شدند. تمام بیماران قبلا حداقل ۶ ماه داروی دفرازیروکس را به صورت یک بار در روز مصرف کرده بودند. آخرین فریتین قبل از ورود به مطالعه به عنوان فریتین پایه و میانگین دوز روزانه دریافتی طی ۶ ماه گذشته، به عنوان دوز دریافتی در مرحله مصرف یک بار در روز در نظر گرفته شد. آزمایشات CBC، فریتین سرم، کراتینین، آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین آمینو ترانسفراز به منظور بررسی بی خطری درمان با دفرازیروکس مورد ارزیابی قرار گرفت. یافته ها: ۲۱ بیمار تالاسمی با میانگین سنی 21 ± 6 سال (۶۷ درصد مذکر) در مطالعه وارد شدند. میانگین سطح آخرین فریتین بیماران نسبت به مقادیر پایه ای، به طور معنی داری از 1814 ± 1922 ng/ml به 1472 ± 907 ng/ml کاهش یافت ($p=0.02/0$). در میزان کراتینین، آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین ترانسفراز نسبت به مقادیر پایه اختلاف معناداری مشاهده نشد. استنتاج: مصرف دوبار در روز دفرازیروکس بدون آن که عوارض کبدی یا کلیوی داشته باشد، موجب کاهش معنی دار فریتین نسبت به مصرف یک بار در روز آن می شود.

کلمات کلیدی:

Beta thalassemia major, deferasirox, ferritin, twice-daily, efficacy, بتاتالاسمی مازور، دفرازیروکس، فریتین، دو بار در روز، اثربخشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789365>

